

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Bombe in zopet bombe.

Naše stoletje se kaj rado ponaša, da je izumilo in uvelo železnice in telegraf, in čestokrat hvalisa se po časnikih srečna druga polovica devetnajstega stoletja kot doba, v kateri je človeški duh premagal vse daljine, si podjarmil sopar ter v službo si vzel strela z neba. Na tej hvali je sicer res nekaj resničnega, a vse pa še nij tako sijajno, kakor bi moralo biti. Poglejmo le par desetletij nazaj.

Ko so še okorne poštné kočije premikale se čez sivi Kras, prišel je potovalec, ž njim pa tudi novosti, vsaj v desetih urah z Ljubljane v Trst, ali pa s Trsta v Ljubljano. Sedaj, ko imamo železnico in telegraf napeljan, potrebuje degodek, ki se je pripetil v Trstu, nekaj nad dva dni, da dospe v Ljubljano.

V soboto zvečer 30. septembra bila je namreč v Trstu razstava slavnost, pri kateri je zopet irredentovska „bomba“ si vzela nedolžno žrtv, a stoprav sinoči v 2. dan t. m. dobili smo o tem zločinu poročilo. Ko je pala prva bomba, nij se smelo brzojaviti iz Trsta skoro celi dan, in prvo poročilo došlo nam je z Dunaja; pri zadnji bombi treba pa uže dveh celih dni, da se izve, kaj in kako. Če pojde letos tako naprej, — ker so bombe letos dobro obrodile, se je tega tudi nadejati, — izvedeli bomo o bodočih bombah stoprav tedaj, ko bodo njine žrtve uže prekopane. O zadnji, preteklo soboto vrženi bombi piše se nam:

„Za slavnost pred razstavo namenjeni sta bili dve ladiji srednje velikosti (gallegiante), večja za pevce, manjša za vojaško godbo. Ko sta bili še na molu Giuseppina, prinese mlad in nepoznan mož zaboj na krov in povprašan, čemu to? odvrne: „To je za iznenadenje odbora“. Res, videle so se v zaboji rakete in drugi ognjemetni predmeti. Ko se je ukrcala godba, zapazi kapelnik Čansky zaboj in nevoljen omeni, zakaj se ta zaboj nij dejal na drugo, pevcem namenjeno ladijo, kjer je več prostora. Odgovorilo se mu je, da je tu najboljši prostor za ognjemet. Kakor da je kaj slutil, velel je kapelnik svoji bandi, naj se nekoliko odmakne proti drugemu koncu ladije. In to bila je sreča, kajti, ko so godci po cesarski pesni intonirali Straussov lepi valjček „An der schönen blauen Donau“, začula se je h krati detonacija in izmej članov vojaške godbe bila sta dva, Tobijas iz Vršeca in Kurka iz Krešova teško, trije drugi pa lahko ranjeni. Nastala je grozovita zmešnjava, katera se je podela stoprav čez nekoliko minut. Ko so začeli iskati mladega moža, ki je prinesel zaboj, nij ga bilo nikjer; ubežal je, kakor trdijo nekateri, v malem nerazsvitljenem čolnici, ki se je držal vedno tik ladije z godci. Tvarina, ki je prouzročila razlet, bil je nitroglycerin in železni kosci, ki so omenjenima žrtvama zdrobili nogi so baje popolnem slični odlomkom bombe, ki se je vrgla v 2. dan avgusta.“

Ta najnovejši zločin ne bode pomnožil Trstu itak uže močno omajanih simpatij, temveč napeljuje vodo na mlin oprezno delujočih Magjarov, kateri so s svojim pristaniščem na

Reki uže tako postali jako nevarni tekmeči tržaški trgovini. Na drugi strani pa zadnja bomba, kakor njene prednice, glasno obsoja politiko tržaške vlade, katera ima pač pazno oko za vsak kihljaj na Slovenskem, a ne more preprečiti irredentovskih grozodejstev. Mefistofelični satrap na obalih Adrije zabranjuje slovenske zastave, narekuje županom nemške govore, smatra celo mirne „Sokole“ za javni mir nevarnim, a ne more onemogočiti tako krutih dejanj, ki vzbujajo v vsakem srci gnjev in srd.

Z malimi sredstvi tu nij pomagano, v Trstu treba radikalnega leka, preustroje „in capite et membris“, vsa sistema mora se predrugačiti, kajti „pri obstoječih razmerah“ nij nikakor zamčen javni mir in red. Ne bomo trdili, da bi slovenski živelj sam bil zadosten jez proti italijanskemu hrepenenju, a gotovo je, da Primorska in Goriška z Istro, dokler so slovanske, nikdar ne bodo pripadle apeninske kraljevini, ker je narodnostno načelo v teoriji in v praksi uže pridobilo toliko veljavo, da se bode vedno le po njem ravvalo, kakor nam kažejo vsi dogodki zadnjih let. Slovanski značaj Trsta bode hipoma vdušil irredentovsko hrepenenje, ker mu odtegne pravni naslov.

Deželni zbor kranjski.

(VIII. seja dne 26. septembra 1882.)

(Dalje in konec.)

Poslanec baron Apfaltrern poroča v imenu finančnega odseka o prošnji usmiljenih sester v Ljubljani zastran deških sirotinskih ustanovljencev. Usmiljene sestre prosijo, naj bi se jim, ker jim mestni magistrat ne dovoljuje več imeti v sedanjem poslopju v Kravjeh Dolini dečkov-sirot, iz sirotišnega zaklada posodilo 15.000 gld., da si stavijo primerno poslopje, in naj se jim še nadalje prepuste v oskrbo vsi z deželnimi ustanovami oskrbljeni dečki-sirote. Baron Apfaltrern neizmerno hvalisa delovanje usmiljenih sester za odgojo sirot. (Pred osmimi leti je baron Apfaltrern o usmiljenih sestrah vse drugače govoril, nego pohvalno. Pa seveda, to ne ženira ni viteza Gariboldija, nij mogočnega barona Apfaltrerna, po pogovoru: „Tempora mutantur etc.“ Op. poroč.) Gospod baron Apfaltrern misli, da se bodo zapreke, kar se tiče nadzorstva v poslopju, sozidanem po družtvu sv. Vincencija na Poljanah za sirote dečke, uže odstranile in da se bode vodstvo družbe sv. Vincencija sporazumelo z usmiljenimi sestrami, in da se bodo dečki, ki uživajo deželne ustanove, vsaj začasno umestili v zato sposobnem, po družbi sv. Vincencija sezidanem, popolnem pripravnem poslopju. Deželnemu odboru se tedaj naroča, da v tej zadevi mej Vincencijevo družbo in mej kongregacijo usmiljenih sester posreduje in potrebno ukrene.

Zdaj se prične debata o tem predlogu, katera jako dobro odkriva germanizatorično delovanje usmiljenih sester pri naši sirotnej deci, in katero naj posebno tistikrogibero pazljivo, katere usmiljene sestre z mirom nadlegujejo s prošnjami za podporo, pa tudi tiste osebe, ki agitujejo za usmiljene sestre. Gotovo bodo prišli do prepričanja, da je bolje podpirati bla-

godejno družbo sv. Vincencija, nego li usmiljene sestre.

Prvi oglašil se poslanec dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški. On pravi: Blagemu, za reve, posebno pa za sirote neprestano delujočemu prečastitemu g. kanoniku dru. Gogali posrečilo se je s pripomočjo drugih, po njem naprošenih dobrotnikov, na Spodnjih Poljanah zgraditi za dečke-sirote popolnem pripravno, zdravju ustrezajoče poslopje, kakeršnega smo davno uže želeli, in katero bi pri naših odnošajih prej palačo, kot deško sirotišnico imenovati zamogli. Zatorej mislim, da bi bilo na vsak način odrediti, da dobi Vincencijevo društvo nekoliko z deželnimi ustanovami oskrbljenih sirot, akoravno na deželni zbor nij prišla od te družbe nobena posebna prošnja. Da si ne ugovarjam, da usmiljene sestre dobro delujejo v bolnicah in v blaznicah, ne morem nikakor reči, da delujejo povoljno tudi pri dečkih-sirotah v Ljubljani. Hiša, kjer imajo usmiljene sestre dečke-sirote, je majhna in nezdrava, manjka jej zraka in prostora, in mestni magistrat je na predlog mestnega fizika dra. Kovača dal šolo za dečke-sirote zapreti in je naročil usmiljenim sestram, naj hitro skrbje za drugo stanovanje. Za telesno zdravje deških sirot skrbijo usmiljene sestre jako slabo, in tudi v moralicnem oziru ne uplivajo usmiljene sestre nič kaj dobro na dečke sirote. Tedaj naj bi se usmiljene sestre ne silile tudi k dečkom, kajti jako čudno je, da red usmiljenih sester sili v dobrodelne naprave le povsod svoje ljudi in v blaznico prihajajo v službo usmiljene sestre, katere, ker jih kongregacija ljubljanska menda sklicuje iz vseh krajev, ne znajo ničesa slovenski, in take sestre naj nemirnega blaznega z besedo tešijo! (Klici: Čujte! Čujte!) Sploh pa tudi v Lichtenturnovem zavodu nij vse tako izvrstno pri dečkih-sirotah, in marsikatera stvar bi se lahko povedala. Konečno govornik predlaga, naj se deželnemu odboru naroči, da vse dečke-sirote, ki so v oskrbi Kranjske dežele, izroči družbi sv. Vincencija, kateri je na čelu č. g. kanonik dr. Gogala. (Dobro! Dobro!)

Poslanec Dežman povzdiguje usmiljene sestre. On pravi, da je sicer vse res, kar se je trdilo, da je poslopje za dečke sirote na Poljanah, katero je sezidalo društvo sv. Vincencija, izvrstno, prav pripravno, a da v tej sirotišnici nij posebne šole, ampak sv. Vincencija družba hoče pošiljati sirote dečke v ljudske šole, ki so uže itak prenapolnene. Siroti dečki morajo imeti žensko oskrbovanje, kajti le sem prihajajo popolnem zapuščeni, skoraj na pol divjaki. Potem so po mnenji Dežmanovem vsi samo zato pripravni, da postanejo rokodelci. Če bi hoteli še sirote dečke pripravljati za pouk v srednjih šolah, kam pa bode to peljalo?

Dežman je prestrašen o množici dečkov, ki se gneteje v srednje šole, posebno letos; kam pa bomo ž njimi, kliče. Tedaj naj bodo sirotinski dečki le rokodelci in za to se najbolj vzgojajo pri usmiljenih sestrah, ki imajo, akoravno je magistrat šolo zaprl, vender tako lepo šolsko sobo, da nij kmalu jednake. Sploh se pa v nobeni šoli ne po-

učuje tako dobro, in gosp. Dežman pravi, da mora „anerkannt“ izjaviti z velikim veseljem, kako dobro in kako lahko se nauče v tej šoli sirotni dečki nemški (Klici: Aha! Uže vemo!) — in tudi slovenski.

Poslanec dr. Vošnjak: Nikdar še nijsem slišal tako slabo stvar tako res slabo zagovarjati, kakor je storil to g. Dežman danes. Dolgo se je uže želelo in naglaševalo tudi od nasprotne strani deželnega zbora, naj bi se vendar jedenkrat od privatne strani sezidalo kako primerno poslopje za deške siromake. Sezidal se je, a finančni odsek ne najde razloga, da bi se ta zavod podpiral; finančni odsek ima finejše razloge, in akoravno so sirotni dečki slabo oskrbljeni, ima vendar glavne razloge take, da ostane pri starem, ti razlogi so pa zgolj ti, da je pri sedanjih razmerah pouk nemško-valen, zato neče finančni odsek, da bi se sirotni dečki izročili sv. Vincencija družbi. Kakšne so pa te šole usmiljenih sester? Jedno- in dvorazredne, mej tem ko imamo v Ljubljani 5 do 6 razrednih šol.

Tudi ne morem pritrjevati trditvi g. Dežmana, naj bi bile sirote odgojene vse v privatnih šolah, kajti bolje je, da ne čutijo, kakor bi bili iz človeške družbe izključene in da pozabijo, da nimajo starišev. Kar je g. Dežman rekel, da morajo biti ženske pri deških sirotah, je to pač tudi pri družbi sv. Vincencija, kajti tudi tam v zavodu strežejo usmiljene sestre, a samo to je razložek, da je vodstvo zavoda moško, in tako je prav in tako tudi mora biti. G. Dežman neizmerno hvali odgojo usmiljenih sester, se ve da zato, ker ga pozdravlja, kadar pride v zavod, na to po usmiljenih sestrah priučena sirotna deca z nemškim: „Gelobt sei Jesus Christus!“, akoravno menda velika večina teh sirot ne ve, kaj govori. (Istina! Dobro!) Naj bi se pozdravljalo rajši v domačem slovenskem jeziku. Gospodom se ve da ne gre za drugo, kot podpirati in vzdrževati dve zakotni nemški šoli usmiljenih sester.

Jaz moram tudi nasprotovati temu, da bi se po mnenji g. Dežmana sirotni dečki odgojevali samo za obrtniški ali pa za kupčijski stan, saj ne traja skrb dežele za sirote nad 14 let, usmiljene sestre pa uže z desetim letom nimajo mnogo upliva na dečke. Sploh pa je naznačiti, da usmiljene sestre gledajo tudi pri sirotah močno na svoj dobiček. (Klici: Istina! Res je!) No, prihodnje leto bode drug zbor, potem pa bodemo uže tudi v tej zadevi ukrenili, kar je pravo. (Dobro! Dobro!)

Poslanec Klun pravi, da more sicer s hvalenostjo pripoznavati oskrbovanje deklških sirot po usmiljenih sestrah, da pa ne more zapopasti, kako morejo zahtevati 15.000 gld. za stavbo novega ali popravo starega poslopja zdaj, ko je družba sv. Vincencija sezidala tako lepo poslopje. To društvo je pribežališče ubogih šolskih otrok uže sedem let, in da za te in za sirotne dečke bolje skrbi, kupilo je dve hiši na spodnji Poljanski cesti in izdalo za hišo in za stavbo 60.000 gld., od katerih je poplačalo 40.000 gld.; 160 dečkov ima sedaj dovolj zdravega prostora. Prineske pa je dobilo društvo s prostovoljnimi darovi in je vse v to obrnilo. Ima prostore tudi za delavnice rokodelskih učencev, in oskrbuje 33 dečkov čisto zastonj, in to je gotovo velika skrb za vodstvo.

Če se je spodtikalo nad tem, da je sv. Vincencija družba pošiljala sirotne dečke v javne šole, godilo se je to tudi letos, in koliko prednost ima javni pouk pred privatnim, je prav dobro osvetlil dr. Vošnjak. To se je tudi lansko leto faktično pokazalo, kajti dvanajst sirotnih dečkov mej 33, katere je pošiljala sv. Vincencija družba v javne šole, dovršilo je iste z odliko. Kar je g. Dežman govoril, da bi bile te sirote divjaki, nij res, vsi imajo prvotno odgojo. Pa tudi pri družbi sv. Vincencija oskrbovani so po usmiljenih sestrah, samo z razložkom, da so iste v svojih zavodih gospodariče, a pri družbi sv. Vincencija le strežnice. Govornik konečno reče, naj ženska sirotišnica ostane v ženskih, moška pa v moških rokah, kar bi se izvršilo najbolje pri sv. Vincencija sirotišnici pod vodstvom duhovnika. Govornik predlaga

naj se odslej vsi dečki, ki dobe sirotinske ustanove, izroče družbi sv. Vincencija.

Dr. vitez Bleiweis opomni, da je po Dežmanu toliko hvaljena šola usmiljenih sester za dečke po mestnem magistratu uže zaprta, ker ne sme biti v hiralnici nobene šole. Kar se tiče raznih rokodelcev, katere tudi hvali g. Dežman kot umestne, in katerih imajo usmiljene sestre na škodo domačih obrtnikov v lastnej režiji jednega na Studenci, jednega v hiralnici, jednega pa v bolnici, ne kaže, da bi sirotni dečki hodili se tja učiti, ker bi se bilo bati, da nalezejo kako bolezen. Sofističnim opombom g. Dežmana neče govornik nič drugega reči, nego da so ničeve. Usmiljene sestre obdrže deške sirote iz gotovih uzrokov.

Poslanec Dežman še jedenkrat kaj gorko brani usmiljene sestre in tudi baron Apfaltrern iste povzdiguje in hvalisa. Predlogi poslancev Kluna in viteza Bleiweisa se zavržejo in sprejme se finančnega odseka predlog, po katerem ostane vse pri starem; sv. Vincencija družba ne dobi nobenega sirotnega dečka z deželno ustanovo, usmiljene sestre pa obdrže vse dosedanje in dobé vse nove, zato bode skrbela uže dosedanja večina deželnega odbora, v prvej vrsti pa g. Dežman, veliki liberalce, poleg tega pa tudi „Generalprotektor“ usmiljenih, nemškovalno delujočih usmiljenih sester v Ljubljani.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. oktobra.

V **Lincu** odprla se je v nedeljo na novo ustanovljena trgovska akademija. Pri svečanem otvorjenju bili so navzočni deželni namestnik, sekcijski šef Fiedler, biskup Rudigier in mnogo drugih dostojanstvenikov.

Deželna vlada **bosenska** zaplenila je, kakor poroča „Narodni List“, dve zaporedni številki oficijelnega bosenskega cerkvenega lista „Srdce Isusovo“; jedno teh številik zaradi navoda duhovnikom, kako se ima ravnati z osebami, ki hočejo prestopiti h katoliški veri. Nadbiskup dr. J. Stadler uložil je protest proti tem naredbam ter vse to ob enem naznanil nuncijaturi na Dunaj.

Železnična proga **Zenica-Sarajevo** je dodelana in se je včeraj tehnično-redarstveno poskusila in pregledala.

Vnanje države.

Danes se bodo v **Moskvi** delile kolajne kot znamenje odlikovanja za tiste, ki so v razstavi izložili najizvrstnejše blago.

Danes se bode baje izdal dekret, da se **italijanska** kamora razpusti. Volilno gibanje se uže dolgo širi in vedno bolj se kaže, da bode vojaška stranka prevladala. Podpredsednik kamori Abignente se jej je pridružil in tudi pristaši desne stranke se jej bližajo, mej drugimi Rudini. Le ta je v mestu Not o posebno poudarjal potrebo, da se naj pomnoži vojna sila na morji in na suhem; on je dejal: „Po čemu družiti Italijo, če v inozemstvu nijma večjega ugleda, kakor kraljestvo Nepal?“ Po vsej deželi se širi jednako mnenje, izimši znabiti Piemont; pa tudi le-tam se mu kandidatje ne upajo odločno ustavljati.

Arabska drhal v **Kahiri** se raduje nad škodo, katera je bila z eksplozijo prizadejana angleške vojski. Po ulicah se je kričalo: „To je veselja žar, užgan po ljudstvu v čast nevernikom in Khedivovim prijateljem“. Tri Arabce so zaprli; jeden je olje ulival na goreč vagon, drugi zanetil ogenj pod vlakom, ki ga plamen nij bil še dosegel, tretji unemal je domačine, da naj bi Angleže pomorili. Noč in dan hodijo močne vojaške straže po ulicah. V soboto popoldne ob 4. uri je bila revue nad 20.000 vojakov; tudi Khedive je bil navzočen. Angleška vlada nij dovolila Sir Malet-u, da bi sprejel in nosil visoki red, ki mu ga je ponudil Khedive. — Ko se je razširila vest, da je Arabi ujet, začela je vojska „krivega preroka“ v Sudanu se razhajati. — Spomenika, katero je Visoka Porta odposlala lord Dufferinu, zadevajoča odstranjenje angleške vojske od Egipta, sestavljena je prav kordijalno, ona poudarja staro prijateljstvo mej Turčijo in Anglijo, izraža nado, da bodo usluge, katere je storilo angleško orožje v Egiptu, to prijateljstvo še bolj uterdile in, ko opomina Dufferina na obljubo, da bo vojsko iz Egipta umaknil, izprosi si nadaljnjih poročil o tej zadevi. Lord Granville je Dufferinu naročil, da naj se Porti v imenu britanske vlade zahvali na izrazu tako prijaznega mišljenja.

Domače stvari.

— (Spomenik pokojnemu dru. Janezu Bleiweisu, vitezu Trsteniškemu) je ravnokar postavila njegova obitelj na sv. Krištofa mirodvoru, na severnej strani kapele. Na belokamenem podnožji dviga se štirivogelna, iz temnosivega, kakor steklo brušenega granita; obstoječa piramida ima na čelu rodbinski grb (s polumesečem in zvezdo v tretjem in četrtem polji), spodaj pa z zlatimi črkami: „Dr. Janez Bleiweis, vitez Trsteniški (sledje potem vsa dostojanstva in častni naslovi) v dnu pa stavek: „Edino, kar nas tési v bolesti, je zavest, da ves narod slovenski z nami vred plače na Tvojej gomili in da bodeš živel večno v srcu njegovem“. Ta spomenek obdan s prav lično ograjo iz vlitega železa bode poseben kinč mirodvoru, ker je gotovo izmej najlepših in kot mirodvorski spomenik tudi dostojen očetu slovenskega naroda.

— (Deželni zbor kranjski) razpravljaj je danes letno poročilo. Govorila sta na našej strani poslanca gg. Klun in Navratil, pozneje dr. Vošnjak. Debata bila je jako živahna. Prihodnja seja v petek.

— (O slavnosti v Djakovem) poroča se „Pozoru“ v 2. dan t. m.: Včerajšnji veličastni uvod v cerkev Strossmayera nepopisljiv. Velika cerkev vsa polna, ravno toliko naroda pa zvnaj cerkve. Nad 100 duhovnikov. Škofija zagrebška mnogobrojno zastopana. Škof podelil je papežev blagoslov. Slovesen banket z več nego 100 kuverti. Škof nazdravi papežu in kralju. Veliko navdušenje in sviranje cesarske pesni po vojaške godbi. Posilović nazdravi v krasnej napitnici škofu. Ta nazdravi svojim ljubim gostom, posebno princu Sapiehi in dru. Riegeru, omenjaje njijine velike zasluge za Poljake in Čehe. Sapieha in Rieger zahvalivša se s primernimi govori v svojem jeziku, poudarjata, kako Poljaci in Čehi zavidajo Hrvatom tacega moža, kakršnen je Strossmayer in zatrjujeta spoštovanje in ljubezen svojih narodov do Hrvatov. — Popoldne priredi „Kolo“ škofu lepo kantato. Danes služi škof Posilović svečano hrvatsko mašo na občno radost. Strossmayer nadaljuje svoj včerajšnji govor na slavo sv. Cirila in Metoda. Cerkev vsa polna. Krasno vreme. — Včeraj posvetil je škof Posilović cerkev. Množica naroda privrela je s trobojnicami, hiše okrašene — okolu 300 članov raznih društev z godbami in zastavami stalo je v vrstah pred cerkvijo in škofijo. Cerkev polni se slovesno tiho. Deputacije zavzemo odredjene prostore. Cerkev napolnena, zvonovi zazvone, topovi zagrmje, divne orglje zaigrajo, komaj, da kdo diha. Glej! Strossmayer stopa slovesno v svojo cerkev. Ta slovesni hip popisati nij možno. Kdor nij sam videl, ne pomagajo mu popisati. V pridigi naglasil je vladika, da je cerkev namenil jedinstvu svojega naroda, ker brez jedinstva nijma bodočnosti, ter bode slednje na tem svetu, prvo pa pred obličjem Vsegamogočnega imel. Naj se Bog usmili njegovega naroda, naj ga zjedini! Mej pridigo bile so solzne mnoge oči, i vladiki prišle so solze. Ob jednej popoldne vzprejemale so se mnogobrojne deputacije. — O 2. uri bil je banket na štirih krajih. Zvečer priredila so tri pevska društva, vojaška in sisaška godba ovacijo. Danes služi peto hrvatsko mašo Posilović. Vladika nadaljuje pridigo. Tuji odličnjaki občudujejo ljubezen do Strossmayera, osobito duhovniki. Vreme najkrasnije. Telegramov do zdaj došlo nad 400.

— (Odbor „Sokola“) je v svojej včerajšnej seji sklenil, da se društvo udeleži v nedeljo dne 8. t. m. popoldne slavnosti blagoslovljenja zastave narodne čitalnice na Vrhniki in corpore in z zastavo.

— (Iz odbora „Glasbene Matice“.) Starišem, ki so svojo deco vpisali v glasbeno šolo, se naznanja, da se poučevanje na klavirji in goslih prične tekom tega meseca, ko bodo stanovanje in druge priprave urejene. Dan pričetka se bo ob svojem času razglasil in šolski red določil, kakor bodo okoliščine zahtevale in dopuščale.

— (Zvezda repatica) vidi se pri nas vsako jutro ob 5. uri na vzhodnem obzorju. Po velikosti repa presega vse repatice, kar smo jih videli zadnja leta.

— (Odbor Žavskega Trga) je v seji 2. t. m. velečestitega gospoda Antona Žužo, viteza Fran Josipovega reda, kanonika in nadžupnika v Laškem Trgu in gospoda Dragoti na Haupt-a, c. kr. stotnika, predsednika konjerejskega društva štajerskega in predsednika južno-štajerskega hmeljarskega društva v Žavci itd. zaradi velikih zaslug jednoglasno imenoval častnima občanom Žavskega Trga. Diplome izroče se omenjenima gospodoma v kratkih dneh po posebnih deputacijah.

— (Pri porotnem sodišči v Celji) obsojena je bila 25 letna kuharica Matilda Lapornik iz Ptuja na 5 let teške ječe, ker je hotela svojega otroka z živim srebrom ostrupiti. — Josip Lešnik, 22letni sin hišnega posestnika v Hrastju, zabodel je kmetskega fanta Frana Kralja iz Pekrske Vasi pri Mariboru z nožem v tilnik, da je umrl. Lešnik bil je obsojen na 2½ letno teško ječo.

— (Razpisane učiteljske službe:) Črtrtega učitelja na štirirazrednici v Št. Vidu pri Zatičini. Plača 400 gld., prošnja do 12. t. m. — Učitelja na jednorazrednici v Polhovem Gradcu, plača 450 gld. in stanovanje, prošnje do 15. t. m.

— („Hrvatske Vile“) 10. vezek ima naslednjo vsebino: Sliko: Ivan Turgenjev, Hotel de la ville v Parizu, Aleksandrija, Libuša, Crnogorka, Julija Capuletti, Nošnje za šetnju, Raj, fotografski svetlotisak po Breughel-u. Pesni: Razgovor, Zvezdi, Primorčice in „U smrt Skobeleva“. Proza: Primorci, roman (dalje), Jean du Barry, Victor Hugo, Franjo Krezma in Listak.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

Maros Vasarhely 3. oktobra. Cesarjevič in cesarjevičinja vrnila sta se včeraj zvečer nazdravljena prisrčnimi ovacijami prebivalstva na Dunaj.

Carigrad 3. oktobra. Od Angležev za Egipt najete delavce, katere je ruski parobrod tu izkrcal, stražijo Turki. Dufferin zahteval je energično, da se izpusté in da se ta dogodek do 2. t. m. zvečer poravna, sicer bi to utegnilo dobrim razmeram biti na kvar. Porta predlagala je kompromis, da se tistim, ki se hočejo povrniti v domovino, dovoli nagrada za potne stroške.

Slovensko pevsko društvo na Dunaji.

P. n. pevcem slovanskim na Dunaji in prijateljem slovanskega petja v občé.

Zpév a k vlasti láska
všech Slovanův páská!

Slovensko pevsko društvo na Dunaji prične 1. oktobra 1882 dvaindvajseto leto svojega neutrudljivega delovanja.

Zvesto svojemu načelu, biti skrbnim varuhom in gojiteljem slovanskemu petju in naravnim razširjateljem vzvišene ideje vzajemnosti slovanske v metropoli avstrijskega cesarstva, doseglo je slovensko pevsko društvo svoj smoter v tako popolnej meri, da se je že v prvi dobi plodne svoje delavnosti odlikovalo mej najboljšimi pevskimi društvi na Dunaji in da je daleč proslulo zaradi redke pristnosti ter umetniške popolnosti javnih svojih pojavov.

Jasen dokaz temu so neštne slavnosti, koncerti in zabave našega društva, ki so zmirom priljubljene bile, kakor to pričajo lepa poročila, vsepšna priljubljenost, kakor tudi to, da je cela vrsta prvih umetnikov svetovne slave, kakor so Lešeticki, Davison, Dreischock, Laub, Brodzký itd. pridružila se s sodelovanjem pri društvenih koncertih. Slovensko pevsko društvo pa ima v svojej bogatej zgodovini zaznamovane sijajne triumfe in lepo slavo, ki si jo je priborilo pri razno-terih pevskih slavnostih (kakor v Pragi, Brnu, Pre-rovu itd.)

Tako postalo je to društvo nekakov uzor vsem slovanskim pevskim društvom vesoljnega slovanskega sveta!

Narodna pesen bila je od nekaj mogočen navor vsemu narodnemu životu; tem mogočnejše naj se tedaj glasi slovanska pesen na Dunaji, budeč srca k činom blagoslovnim.

Podpisani odbor obrača se k Vam, slovanski pevci in prijatelji petja slovanskega, ki se Vas veliko število nahaja na Dunaji v krogu uradnikov, učiteljev, dijakov, glasbenikov, trgovcev in obrtnikov iskreno vabeč, da pristopite kot sodelujoči člani ter da tako pomorete h krepkemu razvoju in k zvišenju slovanskega petja, kakor tudi, da gojite kot podpirajoči člani in utemeljitelji posebno skrbnost za daljnje vzdrževanje in razširjenje plemenitih načel našega društva.

Kdor je na Dunaji svesten Slovan, stori naj svojo domoljubno dolžnost, ker za težavne in vzvišene cilje je le v združenih močeh sijajen uspeh. Zaori torej v bodočej dobi z novič stoteri glas vernih slovanskih src na Dunaji, da se v bodoče razcveta in razširjuje staroslavno naše društvo!

Na zdravje!

Odbor slovanskega pevskega društva.

Opomnja: Pevske vaje so vsak petek ob 7. uri zvečer, I. Salvatorgasse 12, kjer se tudi prijavljajo člani. Društveni urad nahaja se I. Bräunerstrasse 6, v 2. nadstropji pri predsedniku jur. dru. Jan Lenoch-u, dvornem in sodnijskem odvetniku, pri katerem more se poizvedeti po natančnejše.

Izpred porotnega sodišča ljubljanskega.

Dne 22. septembra bil je zatožen do sedaj še nikdar kaznovani, sicer jako mirni in pridni cerkovnik France Vrankar hudodelstva uboja. On biva v Spodnji Slivnici na Dolenjskem. Pred štirimi tedni prišli so mu fantje po noči nagajat in vlekli so pri vodnjaku. Vrankar prišel je prebujen iz spanja, jezen iz svojega stanovanja ter je s kolom pobil svojega prijatelja Franceta Pina. Ovadil se je sam pri ljubljanski sodnji in bil obsojen, ozirom na mnoge olajševalne razloge na dve leti teške ječe.

Dne 23. septembra zatožen je bil Andrej Bajec, paznik na železniški postaji v Dolenjem Logatci in hišni posestnik, in njegova žena Barbara Bajec, oba zaradi hudodelstva tatvine. Zatoženi Bajec je v železniške službi užé 10 let in oče dveh otrok.

Zagovornik žene, dr. Wurzbach, najel je starega Ogrinca, advokata v Kranji zagovornikom, a ta je na stopnicah padel in se tako poškodoval, da nij mogel biti zagovornikom in ga je predsednik porotnega sodišča dr. Kaprec, se ve da še le popoludne, tega posla oprostil, ker je prevzel zagovornik moža dr. Abazhizh prostovoljno tudi zagovor žene Bajcove. Zapopadek zatožbe je v kratkem povedan sledeči:

Dne 20. januarja t. l. zmanjkalo je na železničnej postaji v Dolenjem Logatci poštnega žaklja, kateri je prinesel poštni hlapec poštarja g. Muleja v Logatci, in v katerem je bilo v raznih pismih 1350 gld. gotovega denarja, v velikej večini poslanega kranjske hranilnici, mnogo pa tudi hranilničnih bukvic o večjih uloženi svotah. Največ novcev poslal je vodja c. kr. rudarske šole v Idriji g. Inglič, skupne vrednosti bilo je 1619 gld. 888 gld. pa gotovega denarja, kateri je g. Inglič mislil uložiti za svojo deco v hranilnico. Tudi drugi rudarski delavci idrijski poslali so bili precej znatne svote ali hranilnici samej, ali pa znancem, da je uložé v hranilnici. Sum letel je najprvo na poštnega hlapca, kateremu je bil žakelj z novci izročén in bil je zaprt v preiskovalnem zaporu več mesecev, a naposled, ko se mu nij zamogla dokazati najmanjša krivda, izpustili so ga.

In zdaj se je sum kmalu obrnil na Bajca, ki je po tatvini imel zmirom mnogo novcev, dasiravno je imel le plače 24 gld. na mesec in je bil tudi za hišo, katero je v Logatci večinoma na upanje zidal, mnogo dolžan.

Prišla je nenadoma v hišo Bajca komisija, ki je preiskovala njegovo stanovanje in našla pri njem

kakih 500 gld. po raznih prostorih spravljениh, večinoma v stotakah in petdesetakah.

Bajec pravi, da je denar našel, blizu ravno toliko, in hotel, kakor hitro bi uravnal svoje dolgove, tudi vse povrniti, sklicuje se pa tudi na to, da je dobil kot železnišk čuvaj na postaji mnogo daril. Zatoženec zagovarja se jako arogantno, njega žena, ki trdi, da je dobila nekoliko novcev od svoje matere, pa ravno tako. Porotniki proglasijo Bajca jednoglasno krivega, njega ženo pa s 6 proti 6 glasom nekrivo. Bajec bil je obsojen od sodišča na šest let teške ječe in da plača vso škodo poštarju lo-gaškemu, žena pa je bila zatožbe oproščena.

Razne vesti.

* (Dr. de Santa Pietra) preiskavajoč zdravstvene razmere mej prebivalstvom Zjedinjenih držav v Severnej Ameriki, našel je naslednjo povprečno dolgot življenja: pri učiteljih 35, pri lekarničarjih in muzikantih 39, pri slikarjih 51, pri zdravnikih in duhovnikih 56—57, pri poljedelcih 64, v visokih krogih do 68 let. — V Francoskej pa je statistik Vilerme dokazal, da bogati in prijetno živeči ljudje dosežejo poprek 42., siromašni pa samo 30. leto.

* (Zabeležnja vredna plodovitost.) Iz Gebersdorfa naznanja se do sedaj še neopazovana rodovitost rženega zrna. Iz jednega zrna vzraslo je steblo, ki je imelo 94 klasov in vsaki klas 20—60 zrn; dobilo se je tedaj iz jednega zrna 3500 zrn. Opomniti treba, da je na dotičnem mestu dlje časa ležal kup gnoja. Iz Leobschütza pa se javlja, da so našli rž s 42, druga pa s 56 klasovi, katera je vzrastla na ne posebno dobri zemlji. V okraji Bolau dobili so makovo steblo, ki je imelo 47 glavice a v okolici Naumburga s 16 glavkami.

Listnica upravnštva: Gosp. A. Bogataj v Loku. Za 4. kvartal ste 1 gld. premalo poslali. — Slavna čitalnica v Bolci. Plačano do 8. januarja 1883. — Gosp. M. T. v Kočevji. Poslali ste 1 gld. premalo. — Gosp. J. C. v Andritz. Naročnino prejeli; plačano do 5. decembra t. l.

Umrlj so v Ljubljani:

28. septembra: Viktor Augustinčič, fabriškega delavca sin, 17 mes., Poljanska cesta št. 18, za osepniciami. — Jožef Maček, gostač, 37 let, ulice na grad št. 12, za vodenico. — Barba Jurjovič, sodarjeva vdova, 37 let, Florijanske ulice št. 12, za prsno vodenico.

30. septembra: Marija Masel, natararjeva hči, 3 tedne, Sv. Petra cesta št. 19, za slabostjo. — Tomaž Podkrajšek, delavec, 69 let, Spitalske ulice št. 9, za starostjo.

1. oktobra: Janez Obrekar, sedlar, 62 let, Poljanski nasip št. 4, za jetiko.

2. oktobra: Janez Černe, posestnik, zdaj kaznencev, 32 let, ulice na grad št. 12, za jetiko.

V deželnej bolnici:

26. septembra: Apolonija Dečman, delavka, 48 let, za srčno napako.

27. septembra: Mihael Knez, sedlar, 39 let, za jetiko.

28. septembra: Jožef Zaveršek, gostač, 70 let, za slabostjo. — Ivana Samec, čevljarjeva žena, 35 let, za akutne atrophije jeter.

Zahvala.

Podpisano predsedništvo „Delavskega podpornega društva“ izreka vsem slovanskim društvom, katere so počastili svečanost blagoslovljenja zastave našega društva v deputacijah ali korporativno, najtoplejo zahvalo. Zlasti se zahvali ljubljanskemu „Sokolu“ za sodelovanje pri koncertu, kateri je s svojim izbornim telovadanjem očaral vse občinstvo, jednako pevskemu zboru ljubljanske Čitalnice, ki je sodeloval.

Trst, 1. oktobra 1882.

Predsednik:

Tajnik:

V. Dolencec.

J. Dolinar.

Darila za „Národní Dom“.

	Prenesek	6435 gld. 18 kr.
Vesela družba na Gočah	11	—
Čisti donesek predstave v Cirkus Schmidt	40	80
G. Matija Absec, župnik na Sv. Gori	2	50
G. Nikolaj Križaj, župnik v Godoviči	3	—
V pušici gostilne „Pri veterani“	—	64

V fari Naklo darovali:

G. Josip Traven, učitelj 5 gld., g. Tomaž Šlibar, župnik v Dupljah 1 gld., g. Ivan Vrhovnik, kaplan v Naklem 1 gld. (prej poslanih 5 gld.), g. Valentin Korenčan, posestnik 1 gld., g. Janez Pavlin, posestnik 1 gld. 3 kr., g. Matevž Ažman, posestnik in trgovec 1 gld., g. Fran Zavrl, posestnik 1 gld., g. Jakob Benedičič, posestnik 1 gld., Jera Gašperlin, posestnica 1 gld., Peter Ažman in Janez Gros iz Žejan po 60 kr., skupaj 1 gld. 20 kr., Anton Voglar, Jurij Zupan, Peter Grašič, Tomaž Grašič, Jože Prosen, Jakob Bohinc, Jakob Jerala, Josip Košir, Jakob Arneš, Jože Poklukar, vsak po 50 kr., skupaj 5 gld., Franja Sajovic, Janez Prosen, Ignacij Marinšek, Gašper Markič, Janez Zmrzlekar, Andrej Ažman, Jarnej Markič, Luka Zelnik, po 40 kr., skupaj 3 gld. 20 kr., Katarina Jelenc, kuharica, Janez Grašič iz Pivke, Neža Ažman, Mica Jenko št. 10, po 30 kr., skupaj 1 gld. 20 kr., Mica Bevc 28 kr., Simon Res-

man, Janez Grašič, Šimon Černile, Mica Jenko, po 25 kr., skupaj 1 gld., Andrej Skofič, Jera Plajbes, Josip Legat, Miha Leben, Reza Svečič, Lovro Črnilec, po 20 kr., skupaj 1 gld. 20 kr., Šimon Marinšek 24 kr., Janez Markič iz Strohinja 15 kr., Janez Črne 14 kr., Valentin Strupi, Andrej Kenda, Fran Ostank, Peter Poličar, Mica Jare, po 10 kr., skupaj 50 kr., Janez Dežman 4 kr., Jakob Vindišar 2 kr., skupaj 27 gld. 20 kr.

Vesela družba pri „Slonu“ v Ljubljani 17 „ — „

G. Toma Zupan, c. kr. profesor v Ljubljani, doneski za julij, avgust in september 15 „ — „

G. Josip Dogša, zastopnik banke „Slavije“ v Središču 1 „ 35 „

G. Miha Ferjan, zastopnik banke „Slavije“ v Mariboru — „ 65 „

G. Gašpar Šorn v Grajskej vasi pri Vranjskem nabral:

G. Ivan Hrašnan, tesarski mojster 1 gld., g. Pongracij Kunšt, posestnik 1 gld., g. Martin Kunšt, kmetijski sin 50 kr., g. Jarnej Kunšt, kmetijski sin 50 kr., g. Miha Koler, mizarski mojster 20 kr., g. Miha Šram, posestnik 60 kr., g. Fran Čukala, posestnik 1 gld., g. Luka Jeriša, župnik 1 gld., g. Valentin Štander, posestnik 1 gld., Matevž Rizmal, posestnik 30 kr., g. Matevž Božič, posestnik 50 kr., g. Matevž Metelan, posestnik 70 kr., g. Fran Cizej, posestnik 1 gld., g. Gašpar Šorn, posestnik 2 gld., skupaj 11 „ 30 „

G. Fran Zagorjan in Josip Demšar nabrala na Bledu pri 10. glavnej skupščini poštarjev 7 „ 34 „

Vkupe 6572 gld. 96 kr.

Meteorologično poročilo.
A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
29. septembra	ob 7. uri	735.09 mm.	+ 8.8° C	slaboten jugozahod	oblačno	0.00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	733.11 mm.	+ 17.2° C	slaboten jugozahod	oblačno	
	ob 9. uri zvečer	733.25 mm.	+ 18.4° C	slaboten jugozahod	oblačno	
30. septembra	ob 7. uri	730.95 mm.	+ 13.8° C	slaboten jugozahod	oblačno	0.00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	732.90 mm.	+ 18.7° C	slaboten jugozahod	deloma jasno	
	ob 9. uri zvečer	736.22 mm.	+ 11.6° C	slaboten jugozahod	jasno	
1. oktobra	ob 7. uri	739.12 mm.	+ 9.2° C	brezvetrije	oblačno	0.00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	739.02 mm.	+ 17.4° C	slaboten jugozahod	oblačno	
	ob 9. uri zvečer	739.12 mm.	+ 11.6° C	slaboten jugozahod	deloma jasno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk se je povsod začel dvigati in sicer močnejše na zahodu kot na vzhodu; bil je vsled tega še vedno precej enakomerno razdeljen; razloček med maksimum in minimum le nezaten. Vetrovi so ostali jednako slabotni in so prevladovali večinoma še vedno južni nad severnimi. Temperatura se je v primeri s prejšnjimi dnevi za spoznanje vzdignila in postala večinoma normalna; razloček med maksimum in minimum le nezaten. Nebo je bilo zadnje dni večinoma deloma jasno, deloma oblačno; vreme se je jelo po dolgo trajajočem deževju precej ustanovljati.

Dunajska borza

dné 3. oktobra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	76 gld. 75 kr.
Srebrna renta	77 „ 35 „

Zlata renta	95	35
5% marena renta	92	80
Akcije narodne banke	825	—
Kreditne akcije	317	—
London	119	15
Srebro	—	—
Napol	9	44 1/2
C. kr. cekini	5	64
Nemške marke	58	25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	120
Državne srečke iz l. 1864	100	170
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95	35
Ogrska zlata renta 6%	119	35
„ „ 4%	87	75
„ „ papirna renta 5%	86	90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obl. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	188	50
Prior. obl. Elizabetine zapad. železnice	98	—
Prior. obl. Ferdinandove sev. železnice	106	25
Kreditne srečke	100 gld.	174
Rudolfove srečke	10	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	127
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	230	40

Zahvala.

Mnogostransko sočutje mej boleznijo in pri smrti nepozabnega sopruha, oziroma očeta, gospoda

Tome Podkrajšek-a,

zasebnika,

mnogoštevilno spremstvo k zadnjemu počitku nepozabnega umrlega, krasni podarjeni mu venci nas nujajo, da se vsem dotičnikom najiskrenejše in najtopleje zahvalimo.

V Ljubljani, v 2. dan oktobra 1882.

(639)

Žalujoča rodbina.

Izurjenega stenografa,

slovenskega in nemškega jezika popolnem zmožnega, sprejemem takoj.

Dr. Dominkuš,

(631—2)

odvetnik v Mariboru.

Suplentura.

Na c. kr. učiteljskem izobraževališči v Kopru je izpraznjena suplentura za zgodovino in geografijo s slovenskim in nemškim učnim jezikom. Prosilci naj prošnje in dokumente nemudoma pošljejo **ravnateljstvu ces. kr. učiteljskega izobraževališča v Kopru (Capodistria).**

Št. 629.

(622—2)

Služba vrtnarja.

Na deželnej kranjske vino- in sadjerejske šoli na Slapu pri Vipavi se odda služba vrtnarja. Vrtnar mora biti slovenskega jezika v govoru in pisanju zmožen, razumeti mora popolnem sadjereje, zelenjadoreje in cvetličjoreje; kdor razumi i čebelereje in sviloreje, ima prednost.

S to službo v zvezi je mesečna plača 30 gld., prosto stanovanje in prosta kuhinjska zelenjava za dve osobi.

Postavno kolekovane, s spričevali zmožnosti previde prošnje pošljejo naj resnično zmožni, pošteni in **trezni** prosilci do **15. oktobra 1882** podpisanemu vodstvu.

Vodstvo deželne kranjske vino- in sadjerejske šole na Slapu pri Vipavi,

v 25. dan septembra 1882.

R. Dolenc,
vodja.

Kupčijska prememba.

Udano podpisani dovoljuje si velečastitim p. n. naročevalcem, pa tudi p. n. občinstvu s tem prepozično naznaniti, da je do sedaj pod firmo

B. SCHITNIK & KUNST

obstoječo trgovino s čevljarškim blagom v Ljubljani v aktivni in pasivni njeni prevzel od svojega dosedanjega družnika gospoda Jarneja Schitnika po prijateljskem dogovorjenju v samo svojo last in jo bo pod svojo lastno firmo

ALOJZIJ KUNST

nespremenjeno nadaljeval.

Najvljudneje zahvaljujoč se za več ko 10letno tako obilno zaupanje, se podpisani lepo priporoča za daljna blagovoljna naročila z zagotovljenjem, da si bo vedno marljivo prizadeval, z zares dovršenimi izdelki in nizko ceno opravičiti vašo stavljenjo zaupanje.

Prečastitim damam in gospodom naročevalcem se še jedenkrat priporočam z največjim spoštovanjem

Alojzij Kunst,

trgovina s čevljarškim blagom v Ljubljani, Judovske ulice št. 4.

(634—2)

Dobro preskrbljena zaloga gotovih čevljev za dame, gospode in otroke je vsakemu na ogled in izbir.

Tuji:
2. oktobra.
Pri Slonu: Braun z Dunaja. — Dolšeini z Gorice. — Kargl z Dunaja. — Slesinger iz Gradca. — Dolžal iz Maribora. — Felsen z Dunaja.
Pri Matije: Wilhelm z Dunaja. — Minz iz Gradca. — Durst iz Zagreba. — Cary z Dunaja. — Winter iz Gradca. — Ring iz Lebove doline.
Pri avstrijskem cesarju: Petelin iz Ljubljane. — Kuhar iz Beljaka. — Levč iz Dola.
Pri bavarskem dvoru: Beer z Dunaja. — Simoneti iz Trsta. — Mikler iz Puja.

Umetne (574—11)

zobe in zobovja

postavlja po najnovejšem ameriškem sistemu v **zlatu, vulkanitu ali celulojdu** brez bolečin. **Plombira z zlatom** itd.

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin

zobni zdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, v I. nadstropji.

Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika, da si za polovico prave cene omisli vsakdo izvrstno uro.

FROMM DUNAJ.

Velikanska razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v vsej Evropi, zadele so tudi Svico; vsled teh razmer se je na stotine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovarn jako dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero smo mi zasedali, se je zaprla začasno, ter nam je zaupala prodajo svojih ur. Te tako zvane **Washingtonske žepne ure** so najboljše ure vsega sveta, koje so izredno elegantno gravirane in giljoširane ter so ameriškanskega sistema.

Vse ure so natanko reparirane ter **garantujemo za vsako uro pet let.**

V dokaz gotovega jamstva in stroge solidnosti, prevzemamo s tem dolžnost javno, da vsako nepristoječo uro nazaj vzamemo in z drugo zamenjamo.

1000 komadov remontoir žepnih ur, katere se pri kozici navijajo brez ključa, s kristalnim okrovom, **izredno natančno** regulovane; razen tega so tudi elektrogalvanično pozlačene, z verižico, medaljonom itd., **preje jeden komad gl. 25, zdaj le gl. 10.20.**

1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od srebrnega niklja, tekočih na 15 rubinih, z emailiranimi kazali, kazalom za trenutke in kristalnim ploščnatim steklom, **natančno na sekunde reparirane;** preje jeden komad gl. 21, zdaj samo gl. 7.25.

1000 komadov ur na valje (cylinder-uhr) v giljoširanih okrovih od srebrnega niklja, s kristalnim ploščnatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino reparirane, z verižico, medaljonom, in baržunastim etuijem, **preje gl. 15, zdaj le gl. 5.60**

1000 komadov ur na sidro (anker-uhr) od pravega 13lotnega srebra, **odobrenega od c. kr. denarnega urada,** tekočih na 16 rubinih, razen tega tudi električnim potem pozlačene, fino regulirane. Vsaka taka ura stala je preje gl. 27, zdaj pa samo gl. 11.40.

650 komadov ur za dame od pravega 13lotnega srebra, **odobrenega od c. kr. denarnega urada,** tekočih na 8 rubinih, elegantno in najfinerje pozlačene, pridjana je tudi benecijska vratna verižica; **prej je stal jeden komad gl. 28, zdaj pa samo gl. 15.**

1000 komadov Washingtonskih remontoir žepnih ur, od pravega 13lotnega srebra odobrenega od c. kr. denarnega urada, pod najstrožjim jamstvom na trenotek reparirane, s kolesjem od niklja, tako da nij treba teh ur nikdar popravljati. Pri vsakej uri dá se zastoj tadi jedna urna verižica, medaljon, baržunasti etui in ključ; **vsaka taka ura stala je preje gl. 35, zdaj pa neverjetno samo gl. 16.**

1000 komadov ur za dame od pravega zlata z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.

1000 komadov remontoir ur od pravega zlata za gospode ali gospé, preje gl. 100, zdaj gl. 40.

650 komadov ur za stene v finem email-okviru in z bilom, reparirane; preje komad gl. 6, zdaj samo gl. 3.75.

650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo se rabiti tudi na pisalnej mizi, preje gl. 12, zdaj le gl. 4.80.

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendeluhren) priloži naj se tudi mala svota.

Naslov:

Uhren-Ausverkauf
der
Uhrenfabrik Fromm,
Wien, Rothenthurmstrasse Nr. 9,
Parterre. (609—2)